

SVEBIO
Svenska Bioenergiföreningen
/Kjell Andersson

2016-09-23

REMISSYTTRANDE

M2016/03034/KI

Till
Miljö- och energidepartementet
103 33 Stockholm

Remissyttrande över EU:s LULUCF-förordning COM(2016)479

Svebio, Svenska Bioenergiföreningen, har beretts möjlighet att yttra sig över detta förslag till EU-förordning och vill framföra följande:

Svebios synpunkter i sammanfattning

. EU bör även i fortsättningen tillämpa principen "no debit" och hålla LULUCF (utsläpp från och inbindning av kol i mark och skog) skilt från utsläpp från andra sektorer och inte blanda samman dessa i målformuleringar. Med detta argument avvisar vi också den föreslagna flexibilitetsmekanismen för vissa delar av LULUCF (se Svebios yttrande över Ansvarsfördelningsförordningen).

. Det är däremot viktigt att redovisa klimateffekterna i båda sektorerna i ett sammanhang för att ge en fullständig bild av hur alla mänskliga aktiviteter inom EU påverkar klimatet.

. Den föreslagna portalparagrafen (artikel 4) att uppnå minst balans mellan upptag och utsläpp inom LULUCF under åren 2021 – 2025 respektive 2026 – 2030 bör avskaffas eller omformuleras. Balans under en kort tidsperiod är utan betydelse. Det avgörande är balans över längre tid och allra viktigast är att åstadkomma ökad inbindning av koldioxid genom god tillväxt, vilket möjliggör maximal substitution av fossila bränslen och utnyttjande av förnybart och klimatvänligt material.

. Fastställande av referensnivån inom skogsbruket bör ske på nationell nivå och inte överprövas av EU-kommissionen. Referensnivå bör grundas på senast tillgänglig statistik och nationella skogspolitiska bedömningar. Kommissionens förslag om fastställande av referensnivåer för rapportering för skogsbruk bör avvisas.

Skog och mark ger stor klimatnytta

Klimatpåverkan från markanvändning och skogsbruk (LULUCF) ger i nästan alla EU:s medlemsländer ett samlat upptag av koldioxid, som motsvarar och kompenserar för ungefär tio procent av de samlade utsläppen av växthusgaser från andra sektorer och aktiviteter, där utsläppen av fossil koldioxid från förbränning av kol, olja och gas är helt dominerande. LULUCF-sänkan i Sverige är omkring 45 miljoner ton CO₂, vilket svarar mot nio tiondelar av utsläppen från andra aktiviteter och innebär att den samlade mänskliga klimatpåverkan i Sverige reduceras från 5,6 till 0,9 ton CO₂ per person. Att göra en obligatorisk avräkning av LULUCF-upptag mot övriga utsläpp skulle kunna få fördömande konsekvenser: dels minska intresset för att reducera utsläpp från fossil

förbränning, dels kunna leda till att man inför incitament för att ytterligare öka överskottet i LULUCF exempelvis genom att betala för att spara på skog eller kräva utsläppsrätter för avverkning. Mot den här bakgrunden anser vi att man bör hålla systemen åtskilda och fortsätta efter principen "no debit", ingen avräkning mellan LULUCF och utsläpp från andra aktiviteter. Vi motsätter oss därför också den flexibilitetsmekanism som föreslagits inom ESR beträffande avskogning/beskogning, jordbruksmark och gräsmark. De länder som har stor andel utsläpp i jordbrukssektorn bör kompenseras på annat sätt än genom denna flexibilitet. De stora upptagen i LULUCF sker främst i skogsbruket och speglar att avverkningarna i EU ligger långt under tillväxten, på endast 60 procent. Det innebär att biomassetillgången och kolförrådet i skogen hela tiden ökar. Det innebär samtidigt att denna gröna resurs inte utnyttjas fullt ut för att producera förnybara material och förnybar energi som kan minska användningen av fossila bränslen. Genom att skogen åldras sjunker med tiden också tillväxten och inbindningen av koldioxid. Vi får både en utebliven substitution och en utebliven tillväxt, som bägge har stor negativ klimateffekt jämfört med ett optimalt utnyttjande av skogsresursen. Vi bygger dessutom upp en "grön kolbomb" som kommer att brisera i framtiden.

Avskaffa eller omformulera artikel 4

Skogens gröna kol måste användas bättre genom en mobilisering av skogsresursen. Det kan kortsiktigt leda till minskat upptag i LULUCF och i många länder till en negativ LULUCF-balans med större emissioner än upptag från sektorn. På sikt kommer balansen att återställas och den totala klimatnyttan blir avsevärt större genom ökad tillväxt i föryngrad skog och ökad substitution av fossila bränslen. Mot den här bakgrunden är artikel 4 i förordningen, med krav på minst balans i LULUCF 2021 – 2015 respektive 2026 – 2030, kontraproduktiv och kan leda till suboptimeringar och bör därför utgå. Balans under korta tidsperioder saknar helt relevans för den långsiktiga klimatnyttan. Parisavtalet stipulerar balans vid slutet av århundradet, vilket däremot är ett klokt mål.

Biomassans klimatneutralitet

Vi noterar med tillfredsställelse att förordningen tydligt anger att utsläpp från förbränning av biomassa ska räknas som 0-utsläpp och att förändringen i biogen koltillgång bokförs i LULUCF. Kommissionen klargör på detta sätt bioenergins klimatneutralitet vilket borde göra slut på debatten om så kallad kolskuld med bioenergianvändning. Livscykelutsläpp i biobränsleförsörjningen bokförs i andra sektorer, som transporter och industrin och är mycket låga i relation till biomassans substitutionseffekt.

Fastställande av skoglig referensnivå

Kommissionens förslag om fastställande av referensnivåer för rapportering för skogsbruk bör avvisas. Vi anser inte att Kommissionen ska fastställa och beräkna dessa nivåer med biträde av EEA. Skogspolitiken och bestämmandet av avverkningsnivåer och skogliga strategier är en nationell kompetens. Dessutom lever skogsbruket i en marknadsekonomi, där utbud, efterfrågan, priser och konjunkturen styr marknaden aktörer. Enligt förslaget ska referensnivån dessutom fastställas utifrån uppgifter om

skogsbruket före 2009. Enligt vår uppfattning bör man utgå från senast tillgänglig statistik och aktuella skogliga strategier och nationella skogspolitiska riktlinjer. Vi ifrågasätter om systemet med referensnivåer och begränsningsregeln på 3,5 procent över huvud taget har någon relevans, särskilt i ett perspektiv då LULUCF inte avräknas mot andra utsläpp och där Kyotoavtalet löpt ut.

Osäkerheter och behov av metodutveckling

Det råder fortfarande stora osäkerheter inom bokföringen av LULUCF. Upptag och utsläpp sker inom komplexa biogena system, och många processer är svåra att mäta. Det gäller exempelvis utsläpp av metan och lustgas, liksom utsläpp av koldioxid från organogena marker och dikade torvmarker. Osäkerheten inom LULUCF står i kontrast mot de säkra och lätt uppmätta utsläppen från förbränning av fossila bränslen, och är ytterligare en motivering till att särskilja redovisningen från LULUCF-sektorn och direkta fossila utsläpp från förbränning i andra sektorer.

Utsläppen från dikad torvmark är sannolikt mycket större än vad som framgår av den redovisning som nu sker med standardvärden och modellberäkningar. Det skulle vara en klok strategi att utnyttja dessa marker för energiproduktion och därefter återställa dem som kolsänkor.

Svenska Bioenergiföreningen

Gustav Melin
VD

Kjell Andersson
Näringspolitisk chef